

procurement procedure were identified as insufficient in terms of stabilizing the criminal environment in Ukrainian agricultural complex. Primarily it stems from lack of knowledge of practical tools (ways and schemes) used by criminals.

It is defined that activity carried out by units of Economic Protection Department of National Police of Ukraine and aimed at detection of crimes related to grain forward procurement procedure must concentrate on efficient organisation of operative servicing; structured and clear procedures of cooperation between units of Economic Protection Department of National Police of Ukraine and regional law enforcement bodies along with operative information exchange; establishment of business contacts with agencies responsible for management and supervision of agricultural objects. It is defined one of the priorities of the of Economic Protection Department of National Police of Ukraine to combat crime specified. It is established that one of the priority tasks for units of Economic Protection Department of National Police of Ukraine is to combat any criminal activities including corruption in the grain market e.g. illegal export and agricultural property (goods and financial assets) embezzlement with due attention paid to state forward procurement of grain.

Key words: *grain, forward purchases, criminal offenses, criminal proceedings.*

Стаття надійшла 10 червня 2016 р.

УДК 351.744:343.77:504

Б. М. Гамалюк

ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ З ДОТРИМАННЯ ДЕРЖАВНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ГАРАНТІЙ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Розглянуто повноваження органів поліції у сфері охорони навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів. Заналізовано функціональні можливості вказаних правоохоронних органів із забезпечення екологічних прав. Доведено, що підрозділи Національної поліції України мають стати найзадіянішими органами в правоохоронній системі держави, найближче контактувати з населенням, що дасть їм змогу зреалізувати за допомогою різноманітних методик і форм цілу систему заходів, серед яких – із забезпечення екологічних прав людини.

Ключові слова: *охорона навколишнього природного середовища, природокористування, державне управління, екологічна поліція, владні повноваження.*

Постановка проблеми. Система державного екологічного контролю в Україні піддається значній критиці з боку громадськості, в зв'язку з чим владою заявлено курс на перегляд існуючого державного управління та контролю. Спеціально утворений орган державного екологічного контролю – Державна екологічна інспекція України сьогодні є нечисельною та за територіальною ознакою представлена лише на рівні областей, із незначним бюджетом, через що її органи не можуть повною мірою забезпечувати екологічний контроль окремо взятої місцевості: міста, селища, села.

Це призводить до латентності екологічних порушень та відсутності належного рівня розкриття [1, с. 143]. Яскравим прикладом є повідомлення начальника Держекоінспекції в Івано-Франківській області І. Стефараука на спільному засіданні Громадської ради при Державній екологічній інспекції в Івано-Франківській області, яке відбулося в травні 2016 р., а саме, що інспекцією проведено з початку року 201 перевірку, при цьому, згідно з річним кошторисом, інспекція закуповує на місяць 40–50 л пального для 15 автомобілів, три з яких подані на списання [2]. Отож виникає питання: як Івано-Франківська Держекоінспекція за невеликої чисельності та мізерного фінансування може належно проводити контроль та реагувати на екологічні порушення на території області, яка складається із 14 районів, 15 міст (в тому числі 6 – обласного значення), 24 селищ міського типу, 765 сільських населених пунктів, загальною площею 13 928 кв. км. Аналогічна ситуація спостерігається у всіх регіонах України. Тому однією з форм оптимізації екологічного контролю вважаємо розширення системи взаємодії Державної екологічної інспекції України з правоохоронними органами, а саме з Національною поліцією України.

Стан дослідження. Упродовж останнього часу вітчизняна наука зробила певний внесок у становлення та розвиток поглядів з еколого-правової діяльності органів внутрішніх справ. Зокрема, цією тематикою займалися С. Грицкевич, Н. Ільків, А. Яблоков, В. Андрейцев та інші. Однак їхні напрацювання вимагають подальшого розвитку правової теорії і адаптування до вимог часу. Процес адаптації державного управління до класичних демократичних моделей, світової модернізації з урахуванням національної спадщини в Україні лише триває. Нормами вітчизняного законодавства вже проголошено основні концепції та стандарти світової практики в екологічній сфері, однак не створено дієвих інститутів для їх реалізації.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі новітніх досягнень екологічного й адміністративного права провести комплексний аналіз сутності форм і методів діяльності Національної поліції України

в сфері захисту екологічних прав особи, визначити їх особливості та основні критерії.

Виклад основних положень. Законом України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 р. Національна поліція України визначається як центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Складається вона з підрозділів: кримінальної поліції, патрульної поліції, органів досудового розслідування, поліції охорони, спеціальної поліції та поліції особливого призначення.

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про Національну поліцію», під час виконання своїх завдань поліція забезпечує дотримання прав і свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і сприяє їх реалізації [3].

На законодавчому рівні екологічні права особи в Україні гарантуються ст. 50 Конституції України, згідно з якою кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди; кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекреченою. Статтею 293 Цивільного кодексу України закріплено право на безпечне для життя і здоров'я довкілля, а саме: 1) фізична особа має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля, право на достовірну інформацію про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її збирання та поширення; 2) діяльність фізичної та юридичної особи, що призводить до нищення, псування, забруднення довкілля, є незаконною; кожен має право вимагати припинення такої діяльності; 3) фізична особа має право на безпечні для неї продукти споживання (харчові продукти та предмети побуту); 4) фізична особа має право на належні, безпечні і здорові умови праці, проживання, навчання тощо [4]. Серед екологічних прав також слід виокремити відносини з приводу права власності на природні ресурси та права природокористування. Статтею 13 Конституції України, яка знайшла своє відображення в статті 324 Цивільного кодексу України, визначено право власності народу на природні ресурси України, що зумовлює виділення природних ресурсів із системи об'єктів цивільно-правових відносин в окрему категорію із особливим правовим режимом. Пунктом 5 статті 319 Цивільного кодексу України закріплено обов'язки зі здійснення права власності, а саме: власник не може використовувати право власності на

шкоду правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію та природні якості землі.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію», основними її завданнями є надання поліцейських послуг у сферах: забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

Нормативні акти, які встановлюють повноваження органів поліції в сфері екологічного контролю та охорони навколишнього природного середовища, можна поділити на три групи: а) загальнодержавні; б) ті, що видають органи місцевого самоврядування; в) відомчі.

Провідне місце в цій класифікації відводиться актам, які приймаються на національному (загальнодержавному) рівні. Саме вони визначають завдання і мету діяльності органів внутрішніх справ, закріплюють їх функцію та компетенцію, встановлюють межі відомчого правового регулювання. Базовими документами, які регламентують діяльність органів поліції, є Конституція України, Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», Цивільний кодекс України, Кримінальний кодекс України, Кримінально-процесуальний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, інші законодавчі акти, якими зобов'язані користуватися працівники поліції під час виконання своїх безпосередніх обов'язків і які становлять основні екологічні гарантії держави.

До другої групи належать нормативні акти, що їх видають органи місцевого самоврядування. Здебільшого вони стосуються порядку використання природних ресурсів місцевого значення та охорони екологічних прав громадян на відповідній території. Порядок прийняття зазначених актів регламентується ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування».

За таких умов підрозділи поліції переважно виконують свою діяльність спільно з іншими правоохоронними органами та органами виконавчої влади на місцях.

Зокрема, поліцію залучають до проведення заходів, пов'язаних із відверненням або припиненням правопорушень з приводу:

– забруднення усіма видами промислових та побутових відходів території, що прилягає до підприємств, організацій, будівельних майданчиків, об'єктів торгівлі, вулиць, дворів, парків, бульварів, майданів, валів, ярів, водоохоронних зон водоймищ, зелених насаджень;

- створення звалищ побутових та промислових відходів, снігу у не передбачених для цього місцях;
- забруднення дорожнього покриття в результаті порушення правил перевезення вантажів та експлуатації транспортних засобів, що перебувають у стані технічної несправності;
- забруднення місць для збору сміття та територій навколо них;
- здійснення всіх видів робіт, в тому числі аварійних, пов'язаних із порушеннями благоустрою території, закриттям або обмеженням руху транспорту, пішоходів без дозволу відповідних організацій;
- експлуатації транспортних засобів із підвищеним вмістом токсичних речовин у вихлопних газах;
- миття автотранспорту у не відведених для цього місцях;
- в'їзду транспортних засобів на газони, клумби, тротуари, територію парків, скверів, зелених зон;
- пошкодження зелених насаджень, що спричинило їх загибель;
- самовільного захоплення та освоєння земельних ділянок;
- стоянки вантажного транспорту на територіях біля будинків у нічний час.

Прикладом такого нормативного акту може слугувати Рішення Львівської міської ради № 307 від 11 березня 2011 року «Про контроль за охороною зелених насаджень у м. Львові».

Відомчі нормативні акти найчастіше встановлюють конкретні права, обов'язки, відповідальність суб'єктів владних відносин. Наприклад, згідно з чинним законодавством, Міністерство внутрішніх справ України в межах своєї компетенції видає нормативні та індивідуальні правові акти (нормативні накази, розпорядження, інструкції, рішення колегії, що оголошені відповідним наказом, та інші акти, котрі містять у собі норми права). В цьому плані варто зважити на Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 27 липня 2012 року № 649 «Про затвердження Інструкції нормотворчої діяльності в Міністерстві внутрішніх справ», де зазначено, що нормотворча діяльність міністерства здійснюється з метою виконання чинного законодавства України, створення та удосконалення нормативно-правової бази діяльності органів і підрозділів внутрішніх справ. Також наказом міністра внутрішніх справ України № 796 від 2 липня 2015 року затверджено Положення про патрульну службу МВС, яким передбачено серед основних завдань працівників патрульної поліції забезпечення публічного порядку і громадської безпеки; гарантування безпеки осіб, захисту їхніх прав, свобод та законних інтересів. Зокрема, це стосується дій із захисту життя і здоров'я громадян за умов екологічних катастроф

(повеней, землетрусів, режимних заходів на території, оголошеній у карантині).

У сукупності усі ці норми утворюють правову основу державних гарантій щодо регулювання повноважень органів поліції із забезпечення екологічних прав людини і громадянина (рис. 1).

Рис. 1. Повноваження поліції щодо забезпечення екологічних гарантій

На жаль, у сучасній національній системі законодавства відсутні спеціальні методично-правові документи із визначення специфіки виконання природоохоронної функції поліцією. Особливо гостро ця проблема прослідковується у діяльності дільничних інспекторів поліції, що обслуговують сільську місцевість, а саме: у висвітленні організаційних та правових аспектів їхньої діяльності.

Проголошені державою гарантії екологічних прав людини поліцією можуть забезпечуватися як безпосередньо, так і опосередковано шляхом використання різних методів та методик, окремі приклади яких зображено на рис. 2.

Безпосереднім методом захисту є створення екологічної поліції. Так, пунктом 5 ч. 3 ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію» передбачено у складі поліції функціонування спеціальної поліції. Тож

зазначений нормативний акт надає змогу створити органи екологічної поліції в окремих, найбільш екологічно проблематичних, місцевостях. Зокрема, для забезпечення громадського порядку на об'єктах і територіях, які мають особливе господарське значення або постраждали від стихійного лиха, екологічного забруднення, катастрофи, – можна створювати спеціальні підрозділи поліції, що дасть змогу звільнити Міністерство внутрішніх справ України від не властивих для нього специфічних функцій та забезпечити дієвий контроль в місцевостях, найбільш схильних до екологічних правопорушень.

Рис. 2. Методи забезпечення екологічних гарантій органами поліції

Водночас слід наголосити, що одним із можливих напрямків реформування спеціального органу державного екологічного контролю – Державної екологічної інспекції України є утворення на її основі екологічної поліції України. Зокрема, перебуваючи на посаді міністра екології та природних ресурсів України, Ігор Шевченко на брифінгу «Про здобутки міністерства за 100 днів роботи», який відбувся у м. Києві 31 березня 2015 р., повідомив, що Мінприроди працює над реформуванням контролюючих органів, тому заплановано ліквідувати Державну екологічну інспекцію України та створити Екополіцію. За словами І.Шевченка, до складу Екополіції належатимуть: екопатруль, екорозвідка та громадська екодружина [5].

Попри це низка вчених дотримується думки про недоцільність створення спеціальної екологічної поліції. Так, А. Яблоков [6] вважає, що правоохоронним органам треба не відмежовуватися від екологічних питань, що неминуче станеться у разі створення екологічної поліції, а всім разом вести боротьбу в цій галузі. Чинний міністр екології та природних ресурсів України Остап Семерак в інтерв'ю журналістам видання «Львівський портал» вказав, що має намір реформувати екоінспекцію за прикладом нової поліції, однак про перетворення чи створення нової структури екологічної поліції його заяв не було [7]. Зрозуміло, що причина криється не в назві, а у функціональній та інституційній складовій, а також, що не менш важливо, у фінансуванні та матеріальному забезпеченні цієї структури. Про можливість створення екологічної поліції в межах окремих муніципалітетів у системі МВС ішлося ще з 2002 року, однак практичної реалізації така концепція в Україні не отримала. Також точаться суперечки з приводу підпорядкування екологічної поліції: Міністерству внутрішніх справ України чи Міністерству екології та природних ресурсів України; розглядається й можливість існування муніципальної екологічної міліції та підпорядкування її органу місцевого самоврядування; також висвітлюється позиція про спільне підпорядкування або функціонування її як окремої незалежної структури. Тобто це питання ставало неодноразово предметом дискусій.

Що стосується практики, то прикладом безпосередньої участі в охороні навколишнього середовища може слугувати діяльність із охорони важливих об'єктів природи (водосховищ із питною водою, рибних запасів, тваринного та рослинного світу, музеїв під відкритим небом тощо) на підставі договорів за рахунок коштів відомств та організацій або бюджету місцевих рад.

Опосередкований спосіб природоохоронної діяльності поліції здійснюється шляхом сприяння відповідним державним природоохо-

ронним органам та громадським організаціям. Основне навантаження на здійснення такого сприяння лягає, як свідчить узагальнення практики роботи поліції, на службу дільничних інспекторів, особливо у сільській місцевості [8]. Так, затримання та викриття браконьєра в лісових угіддях є службовим обов'язком інспектора лісової охорони. Але у випадку, якщо браконьєр починає чинити опір діям інспектора, представник органів внутрішніх справ зобов'язаний надати допомогу у затриманні правопорушника.

Характеризуючи повноваження Національної поліції України, слід погодитися із позицією С. Грицкевича, який наголошує на розгляді функціональної компетенції органів МВС у сфері охорони навколишнього природного середовища під час адміністративної, оперативно-розшукової, кримінально-процесуальної діяльності [9, с. 56]. Ці форми роботи є невід'ємною складовою практичної діяльності Національної поліції.

Надто слід звернути увагу на кримінально-процесуальну діяльність органів внутрішніх справ. Ґрунтується вона на вимогах норм кримінально-процесуального законодавства та має три напрями [10].

По-перше, поліція здійснює провадження у справах, для яких обов'язковим є досудове слідство. Саме до них належить більшість злочинів проти екологічних прав громадян. Органи внутрішніх справ (і зокрема, поліція) у разі надходження до них повідомлення про злочин вносять відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань і згодом здійснюють невідкладні слідчі дії щодо встановлення та фіксування слідів злочину.

По-друге, потрібно відзначити діяльність поліції у справах, для яких провадження досудового слідства, згідно з кримінально-процесуальним законодавством, не є обов'язковим. У таких випадках поліція веде розслідування у повному обсязі. Зокрема, до них належить хуліганство, яке може бути пов'язане із посяганням на екологічні права та свободи (розпалювання вогнищ, знищення зелених насаджень у місцях відпочинку тощо). Цим забезпечується захист порушених через хуліганство екологічних прав особи.

І, по-третє, важливим напрямом діяльності органів внутрішніх справ у зазначеній сфері є виконання постанов, доручень, вказівок суду, прокурора, слідчого про проведення передбачених законом розшукових та слідчих дій (у випадках порушення екологічних прав і свобод).

Висновки. Отож, підсумовуючи, можна ствердно вказати, що до компетенції поліції як органу правопорядку належать, окрім інших, функції з забезпечення прав громадян на безпечне навколишнє при-

родне середовище та використання природних ресурсів. Реалізація їх органами поліції охоплює сукупність повноважень: у сфері охорони громадського правопорядку; у сфері гарантування громадської безпеки; пов'язаних із проведенням дізнання та досудового слідства у справах про екологічні злочини; інших повноважень, пов'язаних із діями щодо забезпечення екологічних прав. При цьому діяльність поліції здійснюється здебільшого спільно з діяльністю інших органів державної влади й місцевого самоврядування. Тому при оцінюванні дій та компетенції органів МВС, зокрема поліції, потрібно зважати на те, налагоджені чи відсутні взаємозв'язки між державними та муніципальними органами загалом. З огляду на актуальність та особливу значущість екологічних проблем для нашої держави, вважаємо, що конче треба застосовувати практику зі створення екологічної поліції в особливо проблемних регіонах.

Діяльність таких підрозділів буде цілком виправданою – надто відповідно до проголошеного курсу реформування органів державної влади та контролю. Водночас аналіз нормативно-правового регулювання адміністративної діяльності поліції із забезпечення екологічних прав і свобод засвідчує потребу удосконалення та конкретизації нормативно-правових документів з таких питань, як: зміст діяльності державних органів у зазначеній галузі; місце та роль поліції у системі природоохоронних органів та особливості виконання ними вказаної функції; місце й роль екологічної поліції в системі органів внутрішніх справ та способи виконання її службами природоохоронної функції; специфіка виконання природоохоронної функції дільничними інспекторами поліції.

1. Гамалюк Б. М. Оптимізація державно-управлінської діяльності із забезпечення екологічних прав людини в Україні: монографія / Б. М. Гамалюк. – Львів: ЛьвДУВС, 2015. – 184 с.

2. Спільне засідання Громадської ради при Державній екологічній інспекції в Івано-Франківській області (13 травня 2016 р.) // Офіційний веб-портал Державної екологічної інспекції в Івано-Франківській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ifdei.gov.ua/spilne-zasidannia-hromadskoi-rady-pri-derzhavni-ekolohichnii-inspektsii-v-ivano-frankivskii-oblasti>

3. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII // Офіційний веб-портал Верховної Ради України: Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

4. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // Офіційний веб-портал Верховної Ради України: Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15/page6>

5. Мінприроди створить Екополіцію та повертатиме державі заповідники // Юридична газета online: Всеукраїнське щотижневє професійне юридичне видання. – 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://yur-gazeta.com/golovna/...](http://yur-gazeta.com/golovna/)

6. Яблоков А. В. Экологические правонарушения как угроза национальной безопасности России / А. В. Яблоков // Экологическая безопасность России. – Вып. 3: материалы Всероссийского совещания по борьбе с экологическими правонарушениями (26–27 мая 1996 г.). – М.: Юрид. лит. – С. 5–8.

7. Овчаренко О. «Реформа екологічної інспекції повинна відбутись за моделлю реформи поліції, – Остап Семерак» / О. Овчаренко, Т. Кухар // Львівський портал: Інтернет-видання. – 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://portal.lviv.ua/news/2016/05/28/reforma-ekologichnoyi-inspektsiyi-povinna-vidbutis-za-modellyu-reformi-politsiyi-ostap-semerak>.

8. Коваль Н. В. Работа участкового инспектора милиции в сельской местности / Н. В. Коваль, Н. И. Сидоренко. – К.: РИО МВД Украины, 1994. – 69 с.

9. Грицкевич С. Г. Форми та методи діяльності органів внутрішніх справ із забезпечення конституційних екологічних прав: монографія / С. Г. Грицкевич. – Івано-Франківськ, 2004. – 207 с.

10. Гамалюк Б. М. Еколого-правова діяльність міліції з дотримання державних екологічних гарантій / Б. М. Гамалюк // Демократичне врядування: науковий вісник. – Вип. 2. – 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lvivacademy.com/visnik2/fail/Gamalyuk.pdf>.

Гамалюк Б. М. Деятельность Национальной полиции Украины по соблюдению государственных экологических гарантий: теоретико-методологический аспект

Рассмотрены полномочия органов полиции в сфере охраны окружающей природной среды и рационального использования природных ресурсов. Проанализированы функциональные возможности указанных правоохранительных органов по обеспечению экологических прав. Доказано, что подразделения Национальной полиции Украины должны стать самыми задействованными органами в правоохранительной системе государства, ближе контактировать с населением, что предоставит им возможность с помощью различных методик и форм реализовать целую систему мероприятий, среди которых – по обеспечению экологических прав человека.

Ключевые слова: *охрана окружающей среды, природопользование, государственное управление, экологическая полиция, властные полномочия.*

Hamaliuk B. M. The activities of the National Police of Ukraine concerning the observance of state ecological guarantees: theoretical and methodological aspect

The units of the National Police of Ukraine have become the most widespread bodies in the system of law enforcement agencies of the state, they contact with the public closer than others do, and this gives the opportunity to realize (through a variety of techniques and forms) a whole system of measures, including measures of ecological human rights. The article deals with the powers of the police

in the field of environmental protection and rational use of natural resources. Tasks relying on the police is an integral part of the state guarantees on providing citizens' environmental rights. The immediate implementation of environmental powers by the police is carried out in the field of public order and public safety; during the inquiry and the pre-trial investigation in cases of environmental crimes, etc. The author analyzes regulations that establish the powers of the police in the field of environmental monitoring and environmental protection.

A particular attention is paid to functional possibilities of the police to ensure environmental rights through the implementation of measures of administrative, operational-search, criminal-procedural activity.

It is necessary to improve and specify legal documents defining the role of the police in the system of environmental protection, performance of environmental functions by precinct police inspectors serving the countryside, highlighting the organizational and legal aspects of their activities. The possibility of creating ecological police is considered.

Key words: *environmental protection, environmental management, public administration, ecological police, powers.*

Стаття надійшла 30 червня 2016 р.

УДК. 342.9.028.351

С. С. Єсімов

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, ОТРИМАНОЇ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ЯК ДОКАЗ У СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Присвячено дослідженню інформації, отриманої із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій, яка може використовуватися як доказ у справі про адміністративне правопорушення. Охарактеризовано особливості електронних джерел доказів і засобів забезпечення доказових фактів, одержаних із них, можливість безпосереднього дослідження джерел доказової інформації.

Ключові слова: *справа про адміністративне правопорушення, докази, інформаційно-комунікаційні технології, отримана із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій інформація.*

Постановка проблеми. *Зміни у національному законодавстві, що відбулись у 2015 році (йдеться про закони України від 14.07.2015 р. № 596-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення без-*